

Çiçeklere

– molilaz · 25 Kasım 2013

rüyalar basamağından inen yolcuya dair
bu kasvet bitecek mi diye soruyor
geçmiş ve geleceği hatırlayan istasyonlar senin
insan de bitecek
inmesen de
değil mi

neden ağaçlar çok güzel derken arkası gelmeyen
o anlatılmaz duygulara kapılıyorsun ki
ait olduğun dibin kendi kendine söylenmesi
anlatabildiğin kadar bu böyle
sulara dokun kıyılarına
ve çiçeklere

ağzınla kayboldun diyelim
sarılarak karışıp bir renk oldunuz
bulutları anımsamadan yapamazsınız bunu
ıslanmadan ve değişmeden yapamazsınız
iyisi mi
duymayın bunu

ağlıyor yorgun kütük
kesilip masa olacak dolap olacak
ola ki sizin gözleriniz bir pencereye dalıyor
özlemez misiniz
ne garip şey
ağlarken susmak böyle yağmurlara

beyaz tenine dokunup sabahı beklemek
aydınlıkta yitecek bir buğu gibi
saatleri hızla akıtmanın peşindesin
geceler dudaklarınız olana dek
beklemek gibi

niçin bu korkularınız

karanlıkta içime düşen bir sancısınız sadece
yontarken taştan bir mermeri
cansızlığınıza aşık olmuşum
sizi ben yaptım zaten

bakın bu akşam eğlencemizde ne var
yılan oynatan çocuk ve kavalcısı
korkusu ve sizin gözleriniz
bedenimden geçen kıvrımlara dikkat edin
sevgim basit bir ilizyondur
sizi ısırmağım için.